

Ženská, co mě brzo zničí

Pavel Čadek

Jsi plachá, popelavá ovce,
planý poplach na Bulovce.
Tryska, do níž vletí racek,
nežádoucí komplikace.

Jsi řeka řeka řeka řeka
řeka, která ke mně stéká.
Já pobuda bez vodovodu
z té řeky vodu pít budu.

Jsi svíce, která svítí více,
kašlajíce na směrnice.
Cíp košile čouhajíce
zpod poklopce mého strýce.

Jsi škytavka od první sloky,
alkohol do Kola Loky.
Prdnutí na pohřbu krále
v Notre-Damské katedrále.

Jsi řeka řeka řeka řeka
řeka, která chlapy leká.
Od západu do východu
buduju tu tvoje voodoo.

Jsi vína vypitého vína,
velká vonná kocovina.
Má inverzní polovina,
podobná a přesto jiná.

Jsi sprosté slovo z pusy popa,
náběh na popové faux pas.
Pčíknutí při první puse,
pro mě ty jsi prostě průser.

Jsi řeka řeka řeka řeka
řeka, jdoucí do daleka.
Plavu v ní, jak hobit v sudu,
beze studu du do proudu.

Jsi vichřice, co chodí tiše,
jsi ten zvláštní pocit v břiše.
Onošená pouta z plyše,
co se našla u jeptišek.

Jsi cesta, z které letí rajče,
na hlavu Richarda Krajče.
Zem letící na meteor,
můj Windows critical error.

Jsi řeka řeka řeka řeka
řeka, z níž se nevysekám.
To, co chcu si vydobudu,
zbytek nechám na osudu.

Jsi vyklíčený střevíc z lýčí,
bosá noha na jehličí.

Cvičení v altovém klíči,
ženská, co mě brzo zničí.

Cvičení v altovém klíči,
ženská, co mě brzo zničí.